

kan gennemføre en pædagogisk merituddannelse. Det kan ikke være rigtigt, at voksne mennesker, der har været ansat i en længere årrække, kun kan uddanne sig ved tilfældige kurser, der er lige så tilfældigt tilrettelagt, og ydermere kun i det omfang, de lokale politikere mener at behovet er til stede. Med de nye udfordringer og den konkurrence, der både herhjemme og fra udlandet er på institutionsområdet i retning af at være et serviceorgan for travle forældre, må selv pædagoger kunne indse, at der er brug for en mere alsidigt uddannet arbejdskraft fremover.

Jeg tror faktisk, at noget af kritikken af grunduddannelsen er kendetegnet af, at pædagogerne har et mindreværdskompleks, i og med at problemet med, at pædagoger bliver ansat for at være nogle, der »bare« passer børn, er svært at acceptere. Jeg mener ikke, dette renommé skal være skyld i, at deres kolleger ikke kan få en uddannelse. Jeg mener faktisk, at denne 1½-årige grunduddannelse, som netop skal være grundlaget for den åbne, 1-årige merituddannelse, er et stort skridt i den rigtige retning.

Yderligere er der for mig at se det positive element i uddannelsen, at den er skræddersyet som et tilbud til en gruppe unge, der skal i gang med et 18-måneders-forløb som et led i regeringens samlede ungdomsindsats. Det er jo ikke alle unge, som er værkstedsmindede. Desuden vil den store gruppe omsorgs- og dagplejere, som gør et kæmpestort stykke arbejde i dag, for første gang blive tilbudt en kompetencegivende uddannelse, som kan medføre, at der åbner sig nye muligheder på arbejdsmarkedet for dem. Det er dejligt!

Jeg skal blot sige i denne sammenhæng, at jeg inderligt håber, at lovforslaget vinder gehør i Folketingssalen. Jeg håber også, uddannelsen bliver en succes, som bliver til glæde og gavn for såvel børn som kommende PGU'ere. En varm støtte til forslaget fra Socialdemokratiets side, og jeg håber, det hurtigt kan vedtages, så uddannelsen kan klagøres til første optag i efteråret 1996.

Ulla Tørnæs (V):

Da Venstres ordfører, fru Else Winther Andersen, er forhindret i at være til stede i dag, skal jeg på Venstres vegne fremføre følgende:

Regeringen har en målsætning om, at alle skal have mulighed for uddannelse, og det er da i sig selv ønskværdigt.

Men det forslag, undervisningsminister Ole Vig Jensen er kommet frem med, får uvægerlig én til at spørge sig selv, om man blot ønsker uddannelse for uddannelsens egen skyld. For Venstres folketingsgruppe at se er der tale om en uddannelsesinflation og dermed dårlig kvalitet af uddannelsen; en uddannelsesinflation, som på ingen måde bliver til gavn for de bogligt svage.

Lad mig underbygge denne holdning: Dels er det betænkeligt, at børnepasning pludselig skal gøres til et teoretisk fag for en gruppe, der efter Venstres skøn ikke har brug for en masse teori, men derimod allerede ved, hvad de gør. Endvidere kan de, der er ansat som pædagogmedhjælpere, altid modtage kyndig vejledning og gode råd fra uddannede pædagoger, hvis de skulle have brug for det.

Og hvem er egentlig målgrupperne? Lovforslaget lægger op til to grupper, nemlig de helt unge, der går ud af 9. eller 10. klasse, og de ældre, der enten fungerer som dagplejemødre eller pædagogmedhjælpere. Vi ved, at hovedparten af de unge, der i dag søger ind som pædagogmedhjælpere, først og fremmest gør det for at samle point til en videregående uddannelse, så her ville pengene med andre ord bare være spildt. Der er ikke behov for denne lille ekstraudannelse. Der er også allerede mulighed for, at man kan optages på pædagoguddannelsen uden studentereksamen, hvis man i nogle år har arbejdet inden for relevante områder som f.eks. pædagogmedhjælper, så her ville den ekstra uddannelse altså heller ikke komme til sin ret.

Med hensyn til dagplejemødrene er det lidt underligt, at man vil fjerne dem fra arbejdsmarkedet i 18 måneder for at lære dem noget, de dybest set ved i forvejen. Eller mener undervisningsministeren, at en dagplejemor ikke længe kan erklæres for egnet til at passe børn ud fra de erfaringer, hun har haft med sine egne børn? De mennesker, der vælger den type arbejde, ønsker sandsynligvis netop at slippe for alt det teoretiske for at kunne koncentrere sig om det praktiske, de har erfaring med, og som interesserer dem, så hvorfor skal de dog ikke have lov til det? Dertil kommer, at dagplejemødrene vil miste penge under denne uddannelse, hvorfor der er en stor risiko for, at de hellere vil droppe deres arbejde eller arbejde sort.

Målgruppen er således aldeles forfejlet. Der er ganske enkelt ikke behov for denne type uddannelse. Derimod vil man, hvis lovforslaget vedta-